

професійної і практичної підготовки, вибіркової частини і ці плани періодично узгоджуються та вдосконалюються з відповідними кафедрами університету. Однією з проблем минулих років на відділенні була організація виконання курсових робіт з дисципліни «Економічний аналіз» у відповідності до встановлених вимог. На сьогоднішній день ця проблема успішно вирішена і це допомагає у подальшому навчанні. Викладачами розроблені методичні рекомендації та завдання для курсової роботи з обох спеціальностей, студенти вміло аналізують господарську діяльність водопровідно-каналізаційного господарства м. Харкова, включаючи такі основні показники як:

1. Аналіз показників виробничої програми підприємства.
2. Аналіз показників стану, руху і ефективності використання основних фондів.
3. Аналіз показників праці та її оплати.
4. Аналіз витрат підприємства.

Курсовими роботами керують кваліфіковані й досвідчені викладачі та спеціалісти, які мають досвід практичної діяльності у відповідній галузі та проходили стажування на кафедрах університету.

Необхідно відмітити і зворотній зв'язок, оскільки викладачі кафедри «Економіка підприємства, бізнес – адміністрування та регіонального розвитку» постійно на базі коледжу проводять майстер – класи в групах напряму «Економіка та підприємництво», що покращує освітню діяльність.

СТАНОВЛЕННЯ ПІДХОДІВ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Н. М. МАТВЄЄВА, канд. екон. наук, доц.

К. С. ПІВАЗЯН, студент

Д. В. ШТАНА, студент

Харківський національний університет міського

господарства ім. О. М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

manana_79@inbox.ru

Поняття підприємництва набуло поширення в економічній літературі та практичній економічній діяльності як еквівалент поняття бізнес (англ. business) – дієве підприємництво, а бізнесмен – як підприємець, людина, що робить вигідну справу. Синонімами слова бізнес є комерція, торгівля, фірма, ділова активність, підприємництво. Дуже часто поняття "бізнес" пов'язується з малим і середнім підприємництвом, індивідуальною трудовою діяльністю громадян, що є характерним для вітчизняної практики. Очевидно, це пов'язано з домінуючою орієнтацією посткомуністичних країн на розвиток саме цього сектора економіки. Адже основою процвітання економічно розвинутих країн є велика кількість малих і середніх підприємств [1].

Слід зазначити, що існують також інші підходи до розуміння співвідношення підприємництва і бізнесу за ознакою обсягу понять. Згідно з наступним підходом, бізнес є ширшим, ніж підприємництво. Тут бізнес – не просто діло, а система діяльності на основі приватної власності з метою отримання прибутку. Ще один підхід акцентує увагу на тому, що підприємництво є ширше за бізнес. Такий підхід є визначальним у наукових публікаціях стосовно теоретичного обґрунтування природи і призначення підприємництва в суспільстві. Значною мірою підприємництво пов'язується з творчою природою людини і її розкриттям у конкретних історичних та економічних умовах; розглядається як одна з основних форм соціальної діяльності, що змінює не лише умови життєдіяльності, але й саму людину: її поведінку, погляди, місце в суспільстві тощо. У процесі розвитку підприємництва змінювалось і розвивалось розуміння сутності підприємництва як соціально-економічного феномену [2]. Значну різнобічність підходів щодо розуміння сутності підприємництва можна, на нашу думку, згрупувати умовно у декілька підходів: атрибутивний, процесуальний, діяльнісний, функціональний та інституціональний.

Підприємницька діяльність здійснюється громадянами на свій ризик і під майнову відповідальність у межах, визначених організаційно-правовою (правничою) формою підприємства. "Близьким до попереднього є функціональний підхід, найбільш яскравим представником якого вважають Й. Шумпетера. Пояснюючи витoki економічного розвитку, Й. Шумпетер протиставляє себе неокласикам, виводячи з процесу обігу капіталу принципову необхідність особливої підприємницької функції, яка полягає у реалізації організаційно-господарської інновації або, дослівно, "нових комбінацій факторів виробництва" (функції несення ризику Й. Шумпетер особливої значення не надає). Підприємці, на його думку, не утворюють особливої професії чи окремого класу. Мова йде саме про функцію, що здійснюється періодично різними суб'єктами. У кожній господарській сфері вона то з'являється, то затихає, змінюючись більш рутинними діями. При цьому підприємець не обов'язково сам винаходить "нові комбінації". Він здійснює їх практично, часто імітуючи при цьому чужий господарський досвід.

У сучасній економіці існує точка зору, що саме функціональний підхід об'єднує та вичерпує практично усі існуючі підходи. Всі інші підходи слід розглядати як видові відмінності такого підходу.

Список використаних джерел:

1. Познякова О. І. Види та методи недружніх поглинань в системі трансформування власності України та шляхи їх попередження / О. І. Познякова // Матеріали Міжнародної інтернет-конференції молодих вчених «Управління економічними процесами на макро- і мікрорівні: проблеми та перспективи вирішення». – Львів : НУ «ЛП», 2014. – С.24–25